

**Zdvořilost je mince, která
obohacuje toho, kdo ji vydává.**

Gabriela Koukalová & Richard Průša

PRO SVÉ DĚTI CHTĚJÍ JEN TO NEJLEPŠÍ



Jsou situace, se kterými si sami neporadí.
Díky **pravidelným finančním příspěvkům**
mohou svým dětem zajistit lepší péči.

**Pomáhejte rodinám, které zasáhla vážná
nemoc! Staňte se Dobrým andělem na
www.dobryandel.cz**



DOBRÝ ANDĚL

Vážení kolegové, milí čtenáři,

určitě nelze úvodník tohoto čísla začít něčím jiným nežli tématem koronaviru. Valí se to na nás ze všech stran, média nemluví o ničem jiném, veřejní činitelé nemluví o ničem jiném. Pojdme si k tomu říci něco střízlivého. Běžná sezónní chřipka má ročně v celé České republice kolem dvou tisíc obětí. Tolik jich má koronavirus v okamžiku, kdy se píše tento úvodník, zhruba v celé Číně, která má jeden a půl miliardy obyvatel. V podstatě tento virus

skutečně není pro Českou republiku tou smrtící epidemií, které se všichni obávají, a kterou Světová zdravotnická organizace nazývá pandemií X. Ta hysterie, kterou všichni sledujeme, je patrně spojená právě s tím, že celý svět se obává, i vlivem různých katastrofických filmů, že jednou přijde velká smrtící epidemie, která nás všechny vyhubí. Řekněme si to na rovinu, koronavirus to v žádném případě není. Přesto je třeba si vštípit a dodržovat určitá

pravidla, která nás jako lidskou civilizaci chrání právě před tím, aby se jednou taková pandemie X objevila. Poslouchejme rady lékařů, dodržujme hygienu, myjme si ruce, pokud je to třeba berme si roušku, budme ohleduplní vzájemně mezi sebou, protože i běžná sezónní chřipka skutečně dokáže zabít. Nicméně chovejme se střízlivě, neboť největší škody, které koronavirus způsobí, jsou škody ekonomické, vzniklé panikou.

JUDr. Ing. Miloslav Ludvík, MBA,
ředitel nemocnice



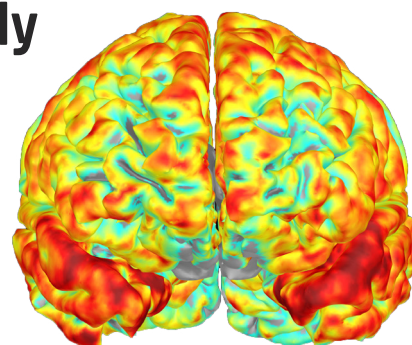


Zdvořilost je mince, která obohacuje toho, kdo ji vydává.

Gabriela Koukalová & Richard Průša

Dítě s epilepsií (nejen) v prostředí školy

V České republice žije asi 80 000 nemocných s aktivní epilepsií. Dalších nejméně 160 000 osob se pro epilepsii v průběhu života léčilo nebo stále léčí, jsou ale více než 5 let bez obtíží. Až v 75 % případů se onemocnění poprvé projevilo v dětském věku. U dětí může toto onemocnění významně ovlivnit řadu oblastí života: vzdělávání, výběr povolání, vztahy s vrstevníky nebo trávení volného času. Zlepšení kvality života dětí s epilepsií se vedle profesionálů – lékařů, psychologů, sociálních pracovníků apod. –, systematicky věnují i neziskové organizace (EpiStop nebo Společnost E).



Nové ozařovací přístroje zkrátí léčbu onkologických pacientů



Od února jsou pacienti, kteří podstupují ve FN Motol v rámci své onkologické léčby radioterapii, ozařováni prostřednictvím moderního přístrojového vybavení. Nově instalované lineární urychlovače se vyznačují především zvýšenou geometrickou přesností, automatizací pohybů jednotlivých komponentů urychlovače, intuitivním ovládáním a vybavením přídatnými zobrazovacími systémy. Zejména díky přesnějšímu dodání dávek do nádorových ložisek je možné aplikovat při jedné návštěvě větší dávku záření než dříve.

Skupinová terapie na CNP – pečení

Podle současných demografických studií roste v České republice i v dalších zemích Evropy počet lidí v seniorském věku. Podle prognóz bude tento počet i nadále stoupat. Jednotlivá zařízení proto hledají zejména v ošetrovatelské a sociální péči nové postupy, které by jim zajistily vyšší kvalitu i efektivitu.



DĚKOVNÉ DOPISY

Dear Sir / Madam,

My name is George, I visited nemocnice Motol on around 2:00pm. I had some stomach problems and I was sent to ambulance 5. I was attended to by MUDr. Otakar BUDA, MBA and his team. I write to commend them about the excellent work they did for me. Honestly, I was highly impressed how the specialist attended to me to the end of my treatment. Keep the good work up.

Congratulations. George

Octl jsem se v nemocnici po úrazu na trati, srazila mě lokálka, zde mi zdraví navrátí. Operace za sebou mám, učí mě teď chodit, asi aby nemuseli mě do hospody vodit. Sestřičky nám pomáhají, utírají pot z čela, mají s námi hodně práce od rána do večera. Nebudeme tady věčně, jednou domů půjdeme, na personál v nemocnici vzpomínat my budeme.

Vděčný pacient Jiří

Dobrý den,

ráda bych alespoň touto cestou poděkovala za skvělou péči, které se mi u vás v nemocnici dostalo. Byla jsem přijata s kontrakcemi k porodu a od vstupu do nemocnice jsem se nesetkala s ničím jiným než s úžasným přístupem. Obě porodní asistentky s docentem Faitem a doktorem Košatou, kteří vedli můj porod, přes zdravotní sestry, další lékaře a ostatní personál, se kterými jsme se během našeho pobytu i s manželem na oddělení šestinedělí setkali, předčili veškerá naše očekávání. Velmi ráda bych tak využila této příležitosti a vyjádřila svůj vděk za jejich práci, která nám tolik usnadnila a zpříjemnila pobyt u vás.

S přáním hezkého dne Alžběta

Vážený pane řediteli,

chtěla bych touto cestou poděkovat zaměstnancům oddělení ARO FN Motol, konkrétně pak zejména MUDr. Janu Berouškovi, MUDr. Vlastě Ritschelové, PhDr. Janě Hockové a všemu zdravotnickému personálu na oddělení, který pečoval o mého manžela Josefa. Manžel byl převezen na vaše oddělení v kritickém stavu z Nemocnice Havlíčkův Brod. Vysoce profesionální odborná péče, hluboce lidský přístup k rodině, maximální a srozumitelná informovanost ze strany lékařů, možnost být u manžela poslední týdny v jeho boji o život, rozloučit se s ním...za to vše patří velký dík celému kolektivu. I přesto, že manžel svůj boj prohrál, viděla jsem, kolik péče mu bylo věnováno. Za to patří velké uznání celému oddělení. Moc děkujeme.

S pozdravem jménem rodiny, Marie

Vážený pane řediteli,

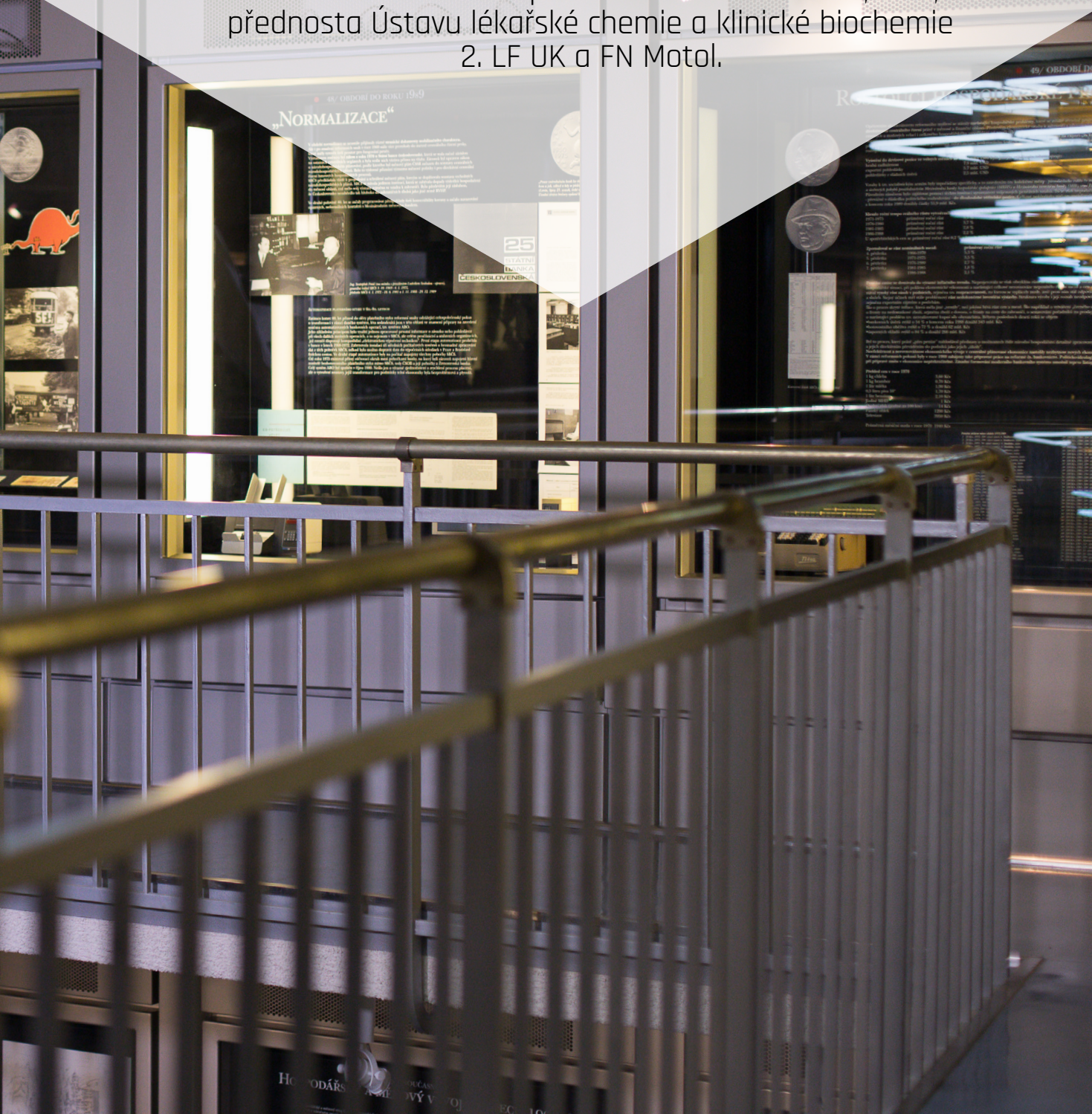
dovolte mi Vaším prostřednictvím vyjádřit poděkování, úctu a absolutorium týmu Dětského kardiocentra vedeného profesorem Janouškem. Našemu synovi zde operována koarktace aorty. Samotný operační výkon i následná rekonvalescence proběhla bez komplikací a nyní již je syn zpět ve škole a bez limitací. Celý průběh byl ve všech krocích vysoce profesionální, ale také mimořádně lidský. Děkujeme za to všem členům lékařského i nelékařského týmu. Speciální poděkování patří paní doktorce Bandžuchové, doktorce Mališové, doktoru Hechtovi a profesoru Janouškovi, kteří nám trpělivě vysvětlovali vše potřebné a jejich přístup byl inspirativní i pro mě s manželkou, kteří jsme lékaři též lékaři. Vážený pane řediteli, můžete být právem hrdý na Váš tým Dětského kardiocentra.

S přáním hezkého dne Vás zdraví a ještě jednou moc děkují
Petr, Alena a Pěťa



Zdvořilost je mince, která obohacuje toho, kdo ji vydává.

Nejen o medailích a vzácných mincích si v dnešním rozhovoru popovídali bývalá sportovní reprezentantka Gabriela Koukalová a prof. MUDr. Richard Průša, CSc., přednosta Ústavu lékařské chemie a klinické biochemie 2. LF UK a FN Motol.



Odpovídá Gabriela Koukalová:

■ **Gabrielo, Vy jste vystudovala střední uměleckoprůmyslovou školu a následně i vyšší odbornou - specializaci Ražená mince a medaile, co Vás přivedlo právě k tomuto oboru?**

Přiznám se, že největší roli v tom výběru hrála moje obliba umění, skvělý kolektiv ve škole a zároveň i místo studia. Vzhledem k tomu, že jsem od dětství denně sportovala, tak bylo praktické, že jsem mohla studovat i sportovat v jednom místě.

■ **Když jste vyhrála olympijskou medaili, dívala jste se na ni i kritickým okem profesionála?**

To je asi bohužel klasický přístup nás všech, že když se člověk něčemu věnuje, tak potom hodnotí a porovnává:-). Také jsem to tak v tomto případě měla a musím říct, že pro mě byla radost vidět krásnou práci a velmi vysokou úroveň zpracování a designu.

■ **Jste hodně všestranná, lidé Vás mohli vidět v roli úspěšné sportovkyně, tanečnice, spisovatelky a v poslední době také talentované umělkyně - pro Národní pokladnici jste vytvořila motiv tváře slavného malíře Alfonse Muchy. Co z toho Vás nejvíce baví / bavilo?**

Je pro mě obtížné vybrat jednu top činnost, protože mě na životě baví právě rozmanitost. Jsem vděčná za každou příležitost cokoli vytvářet a zkoušet nové věci. Ráda se učím a posouvám dál v tom, co mi život právě přináší.

■ **Také se s manželem věnujete charitě, jednu ze svých medailí jste vydražila a výtěžek z ní věnovala na Konto bariéry, co Vás přivedlo na ten nápad?**

Věřím, že člověk by měl dávat, když může. Je to pro mě a stejně tak pro Petra přirozené. Říká se, že skutečnou radost člověk pozná skrz druhé, až když otevře svoje srdce. Pro mě osobně má hodnotu okamžik úspěchu a vzpomínka na něj. K ocenění se nevážu a mohu - li ho věnovat někomu a pomoci, vždy mě to potěší.

■ **Existuje někdo, koho obdivujete, nebo kdo Vás v životě inspiroval?**

V životě mě inspirovala celá řada lidí a osobností. Počínaje umělci, vědci, lékaři, herci, konče sportovci. Těch jmen je celá řada. Nejvíce mě ale stejně inspirovala moje maminka. Je to pro mě celoživotní vzor nejen ve sportu, ale hlavně v životě.

■ **Máte nějaký talent nebo um, o kterém lidé ještě nevědí?**

To se musím smát, protože se sama moc nepovažuji za



talentovanou, možná jen ve sportu jsem někdy měla takový pocit. Spíš si myslím, že je to láska k různým činnostem a nejspíš ctíždost, či posedlost perfekcionismem v mnoha směrech. Jsem si jistá, že u každého z nás existuje spousta směrů, pro které máme nadání, jen je v sobě objevit!:-)

■ **Jak vypadá Váš ideální volný večer?**

V poslední době se ideální večery začínají podobat lenošení v teple domova, nejlépe s rodinou, přáteli nebo dobrou knihou.

■ **Co Vás spolehlivě rozesměje?**

Naše fenka Kylie, když mě ráno tahá z postele.

■ **Řekla byste o sobě, že jste pověřčivá?**

Nevím, jestli je to pověřčivost, nebo spíš víra v rituály. Když mi něco přinese štěstí, tak se toho obvykle držím.



**Gabriela Koukalová,
bývalá česká reprezentantka v biatlonu,
umělkyně**

Oblíbený film: Eat Pray Love

Oblíbená kniha: Open – Andre Agassi

Nejkrásnější dovolená: kdekoli v přírodě, hlavně s rodinou nebo přáteli

Životní motto: Buď šťastná.

Nejsilnější vzpomínka z dětství: Přes svůj počáteční odpor k závodění to byl moment, kdy jsem stála na startu přespolního běhu v Lázních Libverda. Varovala jsem rodiče, že nechci závodit v běhu, ale oni to nechtěli slyšet. Když zazněl startovní výstřel, zůstala jsem stát na místě a sledovala, jak ostatní děti běží směrem k cíli. A vedle nich přibíhá moje maminka, která mi dala tak na zadek, že jsem na to dlouho nemohla zapomenout. Tatínek mi vyčetl, že za mě zaplatil startovné 20 Kč a já na něj takhle :-). V tu chvíli mi bylo jasné, že asi budu muset aktivně sportovat. Dnes se tomu už směji a bavím se, když mi rodiče tvrdí, že jsem si sport vybrala dobrovolně :-).

Co si neodpustíte: Hodně spánku, kdykoli je k němu příležitost.

Odpovídá Richard Průša:

■ **Pane profesore, jak Vy jste se jako lékař dostal ke sběratelství?**

Svoji úplně první minci mi dal můj pradědeček, který byl zlatník a hodinář. Dostal jsem jí ke svému narození a byl to švýcarský dvacetifrank Helvetia. V dětství jsem, tak jako každý malý kluk, samozřejmě chtěl něco sbírat. Začínal jsem se známky, různými odznaky až jsem se postupně dostal k těm cennějším sbírkám. Později jsem se shodou náhod seznámil s manželem paní primářky Dražďákové, který byl předsedou České společnosti přátel drobné plastiky. To je taková doplňková organizace k České numismatické společnosti, věnuje se nejen mincím, ale i medailím, plaketám a faleristice, což jsou dekorace civilní i vojenské, které se používaly hlavně jako vyznamenání. Nejdříve jsem ve společnosti aktivně pracoval, léta jsem byl členem výboru, poté místopředsedou a jednatelem, ale jak postupem času přibývalo práce v Motole, raději jsem to předal mladším kolegům.

■ **Kolik Vám tedy bylo let, když jste se stal takovým aktivním sběratelem?**

Myslím, že takovým vážným koníčkem se pro mě sběratelství stalo na vysoké škole, asi v devatenácti letech. Tehdy mou sbírku rozšířila babička o sadu krásných stříbrných rakousko-uherských a předválečných litevských mincí.

■ **Je nějaký kousek, který Vám ve sbírce chybí a který byste si moc přál?**

V počátku jsem se v numismatice zaměřoval na mince, které jsou relativně dostupné, například období Napoleona III. nebo císaře Viléma II. To jsou sbírky, které mám kompletní. Později jsem se zaměřil na obtížnější, vzácnější, například z období krále Ludvíka Bavorského nebo tyrolské krejcary. Tyrolsko si razilo vlastní malé stříbrné krejcary v období, kdy bylo samostatným vévodstvím, ale i později, kdy patřilo pod vládu Habsburků. Tyrolské tříkrejcary a šestikrejcary jsou krásné a vzácné a tu sbírku opravdu nemám kompletní, tam by bylo potřeba se tomu ještě věnovat.

■ **Kdy se dá říct, že je sbírka kompletní?**

To je hodně těžké, aby byla úplně správně numismaticky kompletní, musela by obsahovat všechny ročníky, které byly vyraženy, všechny nominální hodnoty těch ročníků a všechny mincovny. Například Francie měla kromě Paříže i další mincovny a u každé mince bylo označení, ve které mincovně byla ražena.

■ **Dnes jste přednosta Ústavu lékařské chemie a klinické biochemie, je to obor, který jste chtěl dělat už od mládí, nebo jste se k němu nějakým způsobem propracoval?**

Propracoval. Když jsem končil gymnázium, zvažoval jsem tři obory.

**Prof. MUDr. Richard Průša, CSc.,
přednosta Ústavu lékařské chemie a
klinické biochemie 2. LF UK a FN Motol**

Oblíbený film: Mám tři oblíbené úplně rozdílných žánrů, je to film Gepard od Viscontiho z roku 1963, pro obveselení komedie Tetička z roku 1941 a pak film Idiot z roku 1946 s Gérardem Philipem v hlavní roli.

Oblíbená kniha: Těch je hodně, z těch moderních autorů jsou to knihy od nositele Nobelovy ceny Güntera Grasse, oblíbené mám dvě jeho knížky a to Žabí lamento a Račím pochodem.

Nejkrásnější dovolená: Zavzpomínal bych na dobu s mými rodiči, na letní túry po krkonošských hřebenech. I když by se dalo vzpomínat na spoustu krásných vzdálených míst, přeci jenom ten čas s rodiči má to největší místo v srdci i v paměti.

Nejsilnější vzpomínka z dětství: Prázdniny s mojí babičkou, která měla letní chatu na okraji Žamberku. Jako děti jsme tam jezdili o prázdninách na celý měsíc, to místo mělo neuvěřitelné kouzlo, byl tam ovocný sad, část lesa, zahradou protékal potůček se studánkami, do kterých jsme chodili pro vodu. Svítlo se petrolejovými lampami a ráno jsme měli takový zvyk, že jsme vyběhli do ranní rosy a při tom sbírali bylinky, ze kterých pak babička dělala ranní čaj. To jsou nejhezčí vzpomínky na dětství.

Životní motto: Osud je pes, na kterého když se zaduče, tak se lekne. A ještě jedno - Člověk může být obrem ve svém oboru, ale neměl by zůstat trpaslíkem v oborech jiných.

Co si neodpustíte: Myslím, že by mi opravdu hodně chybělo, kdybych si nešel zacvičit nebo zaplavat.



ZE SBÍRKY: ODZNAK ÚČASTNÍKŮ 3. SJEZDU ČESKÝCH LÉKAŘŮ V ROCE 1901



Děkujeme za umožnění fotografování v expozici České národní banky.

Jednak to byla chemie, takže jsem přemýšlel o Vysoké škole chemicko-technologické. Ale také mě hodně bavila přírodověda, dodnes je mým velkým koníčkem botanika. A současně jsem již na gymnáziu chodil do - tehdy pionýrských - přírodovědných kroužků, kde jsem pomáhal vedoucím, takže v úvahu připadala také pedagogika. Moje maminka byla psycholožka, a protože to nechtěla rozhodnout tak úplně za mě, domluvila se s jedním ze svých kolegů, ke kterému jsem se přišel tak říkajíc vyzpovídat a toho napadlo, že úplně ideální by pro mě byla Fakulta dětského lékařství, která vlastně spojovala ty moje zájmy. Začátky nebyly úplně snadné, protože jsem měl pořád zájem i o chemii, chodil jsem dělat pomocnou vědeckou sílu na Interní kliniku v Nemocnici pod Petřínem k profesoru Blahošovi. Ve vyšším ročníku jsem se pak dostal k profesoru Masopustovi a v řadě studentských vědeckých prací jsem již pokračoval v motolských laboratořích. Nicméně systém tehdy neumožňoval, abych přešel do jiného oboru, takže jsem se připravoval na atestaci z pediatrie a k tomu jsem chodil pracovat do biochemické laboratoře, většinou o víkendech. Nejkratší možná služba byla 37 hodin, bral jsem i noční a tak to bylo trochu náročné, ale mě to bavilo, byl jsem mladý a plný sil. Potom přišla revoluce a pan profesor Koutec ký změnil statut fakulty a já se přihlásil k atestační přípravě z klinické biochemie, získal jsem druhou atestaci. Tady v Motole jsem vlastně nepřetržitě už od roku 1980.

■ **Vzpomínáte si na nějakou kuriózní historku z doby svých studií medicíny?**

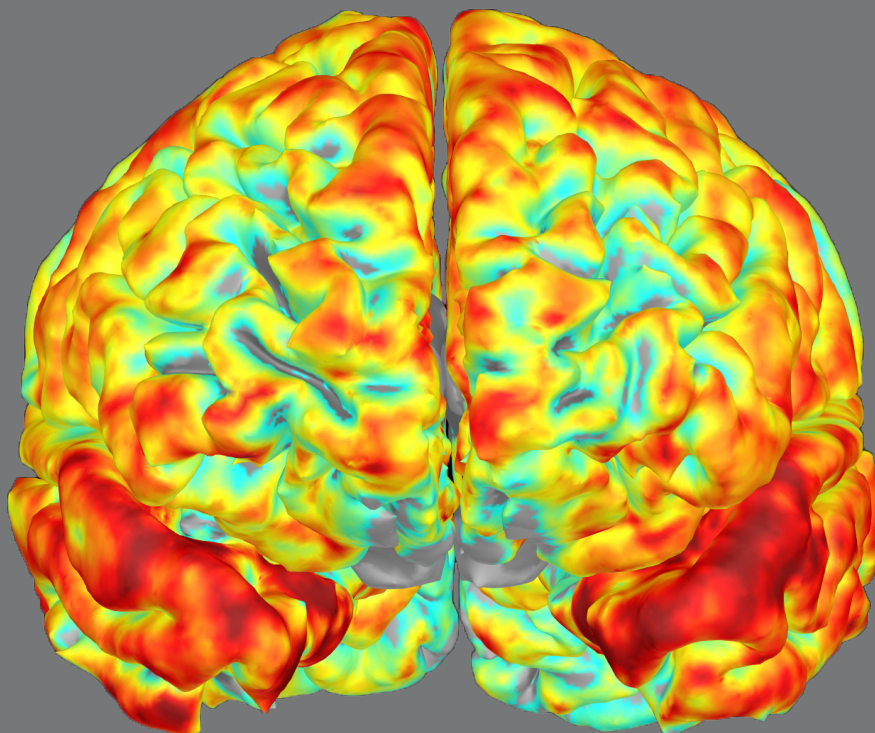
V 80. letech se se studenty zacházelo trochu jinak než dnes.

Tehdy se stavěly koleje na Kajetánce a fakulta měla právo a nejspíš i povinnost nám nařídít třeba na měsíc jít pomáhat na stavbu. Byli jsme omluvení z výuky a pracovali jako stavební dělníci. Jednou jsme tak se spolužáky uklízeli silnici od bláta a kolem šla nějaká maminka s chlapečkem a povídá mu: „Jestli se budeš špatně učit, dopadneš jako tihle.“ A pak si vzpomínám ještě na jednu, která je dnes již úsměvná. Přes známé z Berlína jsem měl možnost se seznámit s mladým lékařem patologem ze Spojených států Alexem Kniselym. On byl nadšený, že studuji pediatrii, a když viděl, jak máme omezené možnosti v oblasti odborné literatury, rozhodl se, že mi udělá radost a koupil mi Nelsonovu učebnici pediatrie. Já byl tehdy na povinné vojenské službě v Týnu nad Vltavou, kde byly dva bojové útvary, tankový pluk a ženijní prapor. Doletěl do Mnichova, tam si půjčil velkého bílého nápadného Forda a přivezl mi ji až před bránu do posádky, kde si mě nechal vyvolat. Tak jsme spolu šli na jedno pivo, on mi předal knihu, a když jsem se vrátil, už na mě čekala vojenská kontrarozvědka a výsledky trvaly dva dny. Kamarád naštěstí v pořádku odletěl.

■ **Co je pro Vás tím nejlepším odpočinkem po náročném pracovním dnu?**

Určitě sport, procházky, plavání, když je nějaká větší příležitost tak lyžování a přístrojové potápění. Velkým odpočinkem je pro mě také hudba, mám rád vážnou hudbu, operu. Když si potřebuji opravdu hodně odpočinout, poslouchám Beethovenovy poslední smyčcové kvartety, a pokud nemám moc unavené oči od počítače, rád sáhnu i po nějaké dobré knize.

Dítě s epilepsií (nejen) v prostředí školy



V České republice žije asi 80 000 nemocných s aktivní epilepsií. Dalších nejméně 160 000 osob se pro epilepsii v průběhu života léčilo nebo stále léčí, jsou ale více než 5 let bez obtíží. Až v 75 % případů se onemocnění poprvé projevilo v dětském věku. U dětí může toto onemocnění významně ovlivnit řadu oblastí života: vzdělávání, výběr povolání, vztahy s vrstevníky nebo trávení volného času. Zlepšení kvality života dětí s epilepsií se vedle profesionálů – lékařů, psychologů, sociálních pracovníků apod. –, systematicky věnují i neziskové organizace (EpiStop nebo Společnost E).

Dítě s epilepsií v prostředí školy

Na konci roku 2019 vyšla unikátní kniha doc. Mgr. Dany Buršíkové, Ph.D., z Pedagogické fakulty Západočeské univerzity v Plzni s názvem „Dítě s epilepsií v prostředí školy“. Jedná se o první publikaci u nás, která se systematicky zabývá problematikou pedagogicko-psychologických aspektů epilepsie.

„Kniha obsahuje výsledky unikátního výzkumu, do něhož se zapojilo více než 100 dětí s epilepsií a dalších více než 2000 osob z řad jejich rodičů, učitelů a spolužáků,“ konstatuje doc. Buršíková a dodává: „Náš výzkum umožnil systematicky zmapovat různé faktory ovlivňující školní život těchto dětí, například jejich pozici ve třídě, znalosti a postoje učitelů a spolužáků nebo míru empatie rodičů.“

Kniha je vzhledem ke svému praktickému zaměření určena nejen lékařům a odborníkům v oblasti sociálních a pedagogicko-psychologických aspektů epilepsie, ale rovněž například pedagogickým pracovníkům škol navštěvovaným dětmi s epi-

lepsií a rodičům těchto dětí.

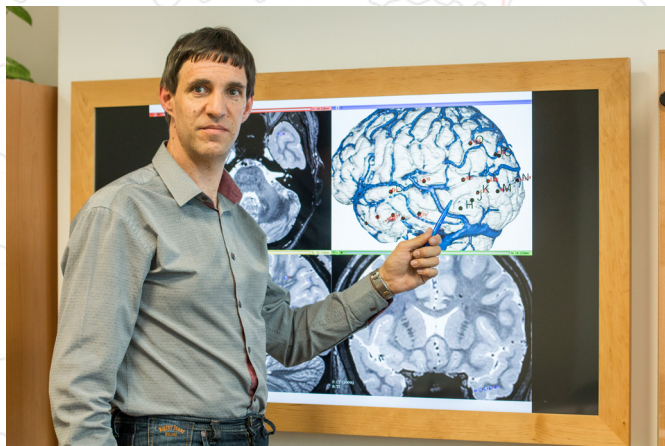
„Pokládám za velmi přínosné, že autorka na základě provedeného výzkumu formulovala podstatná doporučení pro praxi včetně konkrétních návrhů směřujících ke zlepšení současného postavení dětí s epilepsií ve školním kolektivu,“ říká ke knize prof. MUDr. Pavel Kršek, Ph.D., přednosta Kliniky dětské neurologie 2. LF UK a FN Motol, a vybírá některá doporučení:

Rodiče, netajte epilepsii svého dítěte před jeho spolužáky! Horší pozice dítěte ve školní třídě byla prokázána u dětí, jejichž spolužáci nevědí o jejich epilepsii.

Učitelé, snažte se budovat dobrou pozici dítěte s epilepsií ve školní třídě! Pozici dítěte s epilepsií ve školní třídě zásadním způsobem ovlivňuje vnímaná opora od učitele a postoje učitele k epilepsii.

Učitelé, dbajte na správnou informovanost spolužáků dítěte s epilepsií, snižujete tak jeho stigma! Vyšší míra znalostí o epilepsii a s tím související nižší úroveň stigmatizace byla zjiš-

těna ve třídách, kde většina dětí o epilepsii svého spolužáka ví. „Klima školní třídy z hlediska dobrých vztahů a spolupráce mezi spolužáky je u tříd navštěvovaných dětmi s epilepsií horší, než odpovídá celkové populaci – je tedy co zlepšovat!“ dodává doc. Buršíková.



Hovory o zdraví nově přinášejí zkušenosti rodičů a dětí s epilepsií

O první téma zaměřené na děti se rozrostl webový portál Hovory o zdraví, který vzniká na Univerzitě Palackého v Olomouci. Výzkumníci z Institutu sociálního zdraví (OUSHI) se v novém modulu soustředili na epilepsii a formou videozáznamů a audio-nahrávek zprostředkovávají zkušenosti rodičů a dětí s tímto onemocněním. Jedná se o projekt, který v České republice nemá obdoby. Veřejnost zde může nalézt podporu, informace a autentické příběhy rodin dětí s epilepsií. S osobním příběhem se svěřílo 32 rodičů a 24 dětí z různých částí České republiky. Podařilo se zachytit zkušenosti s různými druhy epilepsie.

„Hovořili jsme na jedné straně s rodiči, jejichž děti mají lehký průběh epilepsie nebo již v současnosti záchvaty nemají, a onemocnění tedy do jejich života příliš nezasahuje. Na druhé straně však také s rodiči závažně nemocných dětí, které mají kromě epilepsie i další postižení, u kterých je vliv nemoci na kvalitu života jejich dětí i jich samotných větší“, uvedla Lucie Klůzová Kráčmarová, odborná garantka výzkumu.

„Rodiče popisují, jak zvládali nároky, překážky a omezení, které s sebou epilepsie u jejich dítěte přinesla. Někteří zmínili, že získali určitý nový vhled do života, že přehodnocovali svoje životní hodnoty. Také přemýšleli nad tím, co jim onemocnění dítěte dalo,“ přiblížila hlavní výzkumnice Jana Trtílková, která rozhovory s rodiči vedla. „Překvapilo mě, že informovanost o epilepsii je u veřejnosti nedostatečná a že stále existuje řada mýtů, například ohledně poskytování první pomoci při epileptickém záchvatu,“ doplnila.

„Budu rád, když náš příběh někomu pomůže. Aby lidi byli připravení na ty problémy, které je čekají, když jim onemocní dítě. Když se dozvědí, že jejich dítě má epilepsii. Nebo aby na to měli hodně sil, protože to vyžaduje velkou sílu, hodně energie, hodně nocí, které rodiče nesplí,“ vysvětlil motivaci k účasti jeden z rodičů, kteří sdíleli svůj příběh.

Na výzkumu se podíleli nejen pracovníci OUSHI, ale také odborníci z poradního panelu, mezi nimiž jsou zástupci špičkových pracovišť, která se epilepsií věnují – např. Centrum pro epilepsie Brno a Centrum pro epilepsie Motol. Navázána byla také spolupráce s neziskovými organizacemi Společnost E a EpiStop nebo se Státními léčebnými lázněmi Jánské Lázně.

Výtvarná soutěž „Líbí se ti, mami?“

Na to, že děti s epilepsií mohou být stejně nadané a šikovné, jako zdravé děti, poukazuje již osmým rokem výtvarná soutěž „Líbí se ti, mami?“. Soutěž vznikla pod patronátem spolku EpiStop a mohou se jí účastnit všechny děti s touto diagnózou. Letošní téma soutěže bude „Můj největší sen“.

Místopředsedkyně spolku EpiStop MUDr. Jana Zárubová k tomu říká: „Soutěže se každoročně účastní kolem čtyřiceti dětí. Všechny obrázky jsou poté vystavovány a použity k výzdobě klinik dětské neurologie, nemocnic a jiných vhodných prostor. Pro další informace navštivte stránky soutěže www.libisetimami.cz.“



Nové ozařovací přístroje zkrátí léčbu onkologických pacientů

Od února jsou pacienti, kteří podstupují ve FN Motol v rámci své onkologické léčby radioterapii, ozařováni prostřednictvím moderního přístrojového vybavení. Nově instalované lineární urychlovače se vyznačují především zvýšenou geometrickou přesností, automatizací pohybů jednotlivých komponentů urychlovače, intuitivním ovládáním a vybavením přídatnými zobrazovacími systémy. Zejména díky přesnějšímu dodání dávek do nádorových ložisek je možné aplikovat při jedné návštěvě větší dávku záření než dříve. Tím se zkracuje i celková doba ozařování. Např. u onemocnění, která se dříve léčila cca 2 - 3 týdny, lze léčbu absolvovat během 3 - 5 návštěv.

Další velmi ceněnou výhodou moderních přístrojů je zavádění nových ozařovacích technik, jako je synchronizace průběhu ozařování s dýchacími pohyby pacienta - zavedení ozařování v hlubokém nádechu. „Tuto techniku používáme zejména u žen s karcinomem prsu, neboť se díky ní snižuje zatížení srdce. To bývá jedním z častých vedlejších účinků radioterapie tohoto druhu onkologického onemocnění. Léčba karcinomu prsu je v současnosti velmi úspěšná a použitím této technologie se kvalita života pacientek po ukončení léčby ještě zvyšuje,“ říká doc. MUDr. Jana Prausová, MBA, přednostka Onkologické kliniky 2. LF UK a FN Motol.

Nové plánovací systémy umožňují také rekonstruovat pohyb nádorů při dýchání (4D zobrazení). Lékaři pak mohou lépe odhadnout pohyb nádoru a počítat s ním při plánování ozáření. To se využívá hlavně při léčbě nádorů plic.

Instalace moderních lineárních urychlovačů ve FN Motol umožnila zavést při ozařování speciální rotační techniku (VMAT - Volumetric Modulated Arc Therapy). Při ní se rameno urychlovače pohybuje (rotuje) kolem pacienta a zároveň se dynamicky mění pohyb lamel mnoholamelového kolimátoru (zaměřovače), rychlost rotace ramene a dávkový příkon. Tato technika zlepšuje rozložení dávky záření v těle pacienta, tzn., že se nádor daří lépe ozářit a zároveň dochází k rychlejšímu poklesu dávek záření v okolních zdravých tkáních. To je přínosné především v případě vysokých dávek, které mohou být zdrojem nežádoucích účinků léčby.

Výrazným benefitem je pro pacienty už zmíněné zkrácení doby záření. Pokud dříve jedno ozařování trvalo 10-20 minut, může být nyní provedeno v řádu jednotek minut. Zároveň dochází i k výraznému zpřesnění, a to díky tomu, že jsou přístroje vybavené systémy pro radioterapii řízenou obrazem (IGRT). V praxi to znamená, že pacientům je před každým ozářením prováděno CT vyšetření přímo na ozařovací

lůžku a kontroluje se a upravuje jeho poloha tak, aby se dosáhlo maximální přesnosti zacílení. Díky moderním lineárním urychlovačům mohou dále lékaři průběžně přizpůsobovat ozařovací plány, a to v závislosti na změnách v těle nemocných v průběhu ozařování (adaptivní radioterapie). Tohoto trendu se využívá stále častěji, například při léčbě nádorů v oblasti krku. V neposlední řadě se tyto systémy vyznačují lepším zpracováním všech zobrazovacích metod (CT, magnetické rezonance, pozitronová emisní tomografie). Lékaři tak mají u konkrétních nemocných maximum informací pro přípravu nejlepšího možného ozařovacího plánu.

Instalace nových přístrojů a plánovacích systémů je zásadním krokem ke zvýšení kvality onkologické péče v Národním onkologickém centru FN Motol. „Je naším velkým přáním, aby nové vybavení co nejlépe sloužilo našim onkologickým pacientům a pomáhalo v jejich léčbě,“ říká JUDr. Ing. Miloslav Ludvík, MBA, ředitel FN Motol. Díky novým urychlovačům umožňujícím provádět pokročilé ozařovací techniky se Onkologická klinika 2. LF UK a FN Motol řadí mezi špičkově vybavená radioterapeutická pracoviště v ČR.

Během rozsáhlé rekonstrukce ozařoven a ovládomen lineárních urychlovačů byly postupně vyměněny tři lineární urychlovače, obnovení a rozšíření se týkalo i radioterapeutického verifikačního a plánovacího systému. Z důvodu zachování plného plynulého klinického provozu na ozařovnách byla obměna rozdělena do tří etap - od července 2018 do konce roku 2019 tak, aby nebyla přerušena léčba pacientů. Projekt byl realizován v rámci veřejné zakázky „FN Motol - obměna lineárních urychlovačů - 3ks“. Radioterapeutický verifikační a plánovací systém stejně jako všechny tři lineární urychlovače byly vyrobeny v USA (firma Varian), dodávku a instalaci zajistila tuzemská firma Amedis. Celkové investice dosáhly téměř 260 milionů korun.



15

Personální zajištění ozařoven

15 lékařů – radičních onkologů, 10 specialistů – radiologických fyziků, 16 radiologických asistentů, 3 zdravotní sestry, 1 sanitář

Průměrný roční počet ozařovaných pacientů
1 000

Financování

Celková cena: 259 479 879,43 Kč s DPH
Stavba: 23 106 379,43 Kč
Urychlovače: 236 373 500,00 Kč

Cena za urychlovače (236 373 500,00 Kč) byla částečně hrazena formou dotace (164 640 500,- Kč) a částečně z vlastních zdrojů FN Motol (71 733 000,- Kč).

text: FN Motol
foto: David Černý

Po operaci chce být každý v pořádku co nejdříve



Lék Wobenzym®

**urychluje hojení, výrazně zkracuje dobu léčby
po úrazech a operacích**



**Informujte se u svého lékaře.
Více na www.wobenzym.cz**

Wobenzym - originální tradiční enzymový lék z přírodních zdrojů k vnitřnímu užití. Čtěte pečlivě příbalovou informaci.
www.wobenzym.cz / konzultace s lékařem na tel.: 800 160 000 / MUCOS PHARMA CZ, s.r.o., Uhřetěveská 448, 252 43 Průhonice

Zdravotnická dokumentace poskytnutá praktickému lékaři bez souhlasu pacienta

Na poskytovatele zdravotních služeb (nemocnici) se obrátil praktický lékař s žádostí o výpis ze zdravotnické dokumentace jeho nově registrovaného pacienta. Nemocnice požadovaný výpis poskytla. Následně čelila stížnosti ze strany pacienta, který se domníval, že nemocnice porušila povinnou mlčenlivost. Pacient o žádosti nevěděl. Nebyl dotázán na souhlas s tímto postupem. Jak popsanou situaci řeší platná legislativa? A řeší ji vůbec?

Ano, řeší. A poměrně jasně. Zákon o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů, jako jednu z povinností poskytovatelů zdravotních služeb (dále jen poskytovatel) upravuje povinnost zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se poskytovatel dozvěděl. Zároveň také uvádí situace, které se za porušení povinné mlčenlivosti nepovažují.

Poskytovatel je povinen předat jiným poskytovatelům potřebné informace o zdravotním stavu pacienta nezbytné k zajištění návaznosti dalších zdravotních a sociálních služeb poskytovaných pacientovi.

Mnohdy máme zkušenost, že v případě řešení určitého nesouladu v názorech mezi pacientem a nemocnicí se uplatní zásada „co je psáno, to je dáno“. I v tomto případě ke smírnému řešení konfliktu přispěl fakt, že výše uvedený zákon v jednom ze svých ustanovení výslovně uvádí, že „předávání informací nezbytných pro zajištění návaznosti poskytovaných zdravotních služeb se za porušení povinné mlčenlivosti nepovažuje“.

Nespokojený pacient si vytištěné ustanovení zákona odnesl

a v podstatě se změnil v pacienta spokojeného. Odcházel se slovy „jsem rád, že nemocnice postupuje podle zákona, ať už jsou jeho jednotlivá ustanovení jakákoliv“.

Zrovna v tomto případě si však neodpustím dodat, že právě předmětné ustanovení není jakékoliv, ale je správné. Je přece logické, že lékař, aby mohl léčit, potřebuje mít co možná nejvíce informací o pacientovi. Ostatně pravdivě informovat lékaře o dosavadním vývoji zdravotního stavu, včetně informací o infekčních nemocech, o zdravotních službách poskytovaných jinými poskytovateli, o užívání léčivých přípravků, včetně návykových látek, a dalších skutečnostech podstatných pro poskytování zdravotních služeb, je jednou ze zákonem stanovených povinností pacienta.

Tak jaképak porušení povinné mlčenlivosti?



Bc. Kamila Průchová

Pracoviště: Klinika spondylochirurgie
1. LF UK a FN Motol, ambulance



18

■ Kdy jste se rozhodla, že se stanete sestrou a kdo nebo co Vás přivedlo na tento nápad?

Jako malá holka jsem chodila za svojí mamkou do pečovatelského domu, kde pracovala jako ošetřovatelka. Už tenkrát se mi její povolání líbilo.

■ Vzpomínáte si na svůj první pracovní den ve FNM?

První pracovní den se nedá zapomenout. Nastoupila jsem po mateřské dovolené, předtím jsem pracovala v nemocnici v Teplicích. Pamatuji si, jak jsem byla příjemně překvapená vybavením nemocnice a hlavně profesionálním chováním celého kolektivu.

■ Pracujete na Klinice spondylochirurgie. Co Vás přivedlo právě k tomuto oboru?

Vždy jsem chtěla pracovat na chirurgickém oddělení. V roce 2003 mi byla nabídnuta práce na lůžkovém oddělení spondylochirurgie. V té době to byl nově se rozvíjející obor a ten mne zaujal. Dva roky jsem pracovala na standardním oddělení a poté jsem přešla na spondylochirurgickou ambulanci, kde jsem dodnes.

■ Jaké vlastnosti a předpoklady by podle Vás měl mít člověk, který se rozhodne pro toto povolání?

Myslím si, že každý, kdo si vybere povolání zdravotní sestry, by měl být empatický, pohotový, zodpovědný a mít smysl pro organizaci práce. Souhlasím s naší vrchní sestrou, která říká: „Chovejte se k lidem tak, jak byste chtěli, aby se chovali oni k vám.“

■ 5. Vzpomenete si na nějakého pacienta, který Vás nejvíce potěšil nebo pobavil?

Naštěstí máme spoustu fajn pacientů. Potěší mne, když přijdou

a řeknou, že se na nás těšili. Asi nejtypnější je jeden pán, který se u nás léčí už dlouho. Pokaždé, když přijde na kontrolu, má připravené nové vtipy, kterými baví nejen personál, ale i celou čekárnu.

■ Jak relaxujete, co je podle Vás ten nejlepší odpočinek?

O mne se všeobecně ví, že ráda spím. O víkendu po obědě říkám, že jdu koukat na pohádku, ale skoro pokaždé u ní usnu. Další příjemnou relaxací je pro mě posezení s přáteli nebo přečtení nějaké pěkné knížky.

■ Jaký byl Váš největší dětský sen?

Jsem jedináček. A tak jsem si jako malá přála sourozence. Záviděla jsem našim sousedům, oni měli pět dětí a navíc i psa. Dnes mám díky manželovi, který má čtyři sourozence, velkou a skvělou rodinu. A za ní jsem moc vděčná.

■ Máte nějaký zaručený recept na zvládnutí stresu?

Zaručený recept na zvládnutí stresu neznám. Snažím se na všem najít něco dobrého. Je prima mít někoho, komu se můžete vypovídat a víte, že to zůstane jen mezi vámi.

■ 9. Kdy jste se naposledy ze srdce zasmála?

Mám velké štěstí, že pracuji v kolektivu báječných a pohodových lidí, s kterými pro smích nemusím chodit příliš daleko.

■ Existuje někdo, kdo je pro Vás životní inspirací?

Mým vzorem je pan profesor Pafko, jak po stránce profesní tak i lidské. Myslím, že každý kdo ho zná, mi dá za pravdu.

SESTRY JAK JE NEZNÁTE



19



vystudovala: Vysoká škola zdravotnictví a sociální práce sv. Alžběty, Příbram

představa o povolání: Být na místě, na kterém se cítím být užitečná.

nejoblíbenější činnost: divadlo, spánek a četba

představa ideální dovolené: pláž u moře

oblíbená kniha/film: Květy z půdy, české komedie

životní motto/krédo: Smích je kořen života.

text: Bc. Kamila Průchová
foto: David Černý

0 deset let mladší aneb jak investovat do víček

Oči a jejich okolí představují komunikační, společenský, emoční, ale i estetický prvek dotvářející osobnost člověka. Víčka tvoří s očima spojené nádoby, ale když ochabnou, poklesnou a obtěžují při vidění, začne tato situace mnoha lidem vadit. A objeví se pak otázky - proč tomu tak je a je možné s tím něco dělat?

Víčka a věk

Ochabnutí kůže víček, jejich nakrčení, vrásky - to jsou změny dané především věkem a dědičností. Konzervativní postupy pomocí různých přípravků proti stárnutí kůže mohou tyto změny snad mírně zpomalit nebo spíše zamaskovat, ale podstatu problému nevyřeší. Příčinou jsou degenerativní procesy nejen na povrchu kůže, ale i v hlubokém podkoží. Gravitační se vše horší a někdy je poklesem kůže víček omezeno i vidění. Člověk musí zvedat obočí a někdy i zaklánět hlavu, aby dobře viděl. Také dost vadí nepěkné, klenoucí se váčky tuku pod kůží.

Rejuvenace - svatý grál omlazení

Dnešní metody estetické medicíny dokážou na našem těle zlepšit snad všechno. Jak konzervativní, ale hlavně intervenční zákroky výrazně vylepšují u motivovaných klientů jejich vzhled. Až tak, že se s trochou nadsázky mluví o tzv. rejuvenaci neboli „omlazení“ organismu.

Oční lékařství jako součást omlazování

Okuloplastická chirurgie hraje důležitou roli v dotváření estetiky víček. Operace víček jsou výkony invazivní, ale stále více žádané, protože mají dobré a dlouhodobé výsledky.

Blefaroplastika - klíč k rehabilitaci víček

Blefaroplastika neboli plastická úprava víček patří mezi nejčastější zákroky v estetické chirurgii. Operace u horních víček má jak estetický tak funkční - zdravotní - rozměr. Z estetického hlediska jde o odstranění přebytku kůže víček (tzv. dermatchalaza), znovuoobnovení očníkové rýhy a její částečné vyhlazení. Ze zdravotního hlediska zákrok uvolní zrakovou osu vidění a redukuje nepříjemný pocit tlaku na očích. Operace dolních víček má za cíl pouze estetický efekt spočívající v napnutí a obnovení tvaru víčka.

Předpoklady úspěchu operace

Celkový zdravotní stav pacienta je důležitým předpokladem k optimálnímu výsledku. Například cukrovka, užívání některých léků ředících krev, užívání kortikoidů, chemoterapeutik nebo imunologických preparátů jsou mnohdy ztěžující jak při vlastním výkonu i v dohodovacím, pooperačním období. Ale ani tyto celkové zdravotní problémy nejsou dnes zásadní kontraindikací zákroku. Kontraindikací také nejsou ani onemocnění

vlastních očí jako je například katarakta, glaukom nebo suché oko. Věk nehraje roli.

Důležitou součástí vlastního zákroku je motivace pacienta, jeho přiměřená informovanost a spolupráce s lékařem.

Blefaroplastika horních víček

Před vlastní operací je možné se lehce najíst i napít. Celá operace je nebolestivá a trvá cca 30 minut. Pacient pohodlně leží, má lehce zavřené oči, může hrát hudba a lékař i klient si spolu povídají. Po desinfekci okolí víček (tvář a oči se nezakrývají rouškami), chirurg provede místní umrtvení víček velmi jemnou jehličkou. Také oči jsou znecitlivěny aplikací znecitlivujících kapiček.

Poté se přistoupí k odstranění přebytku kůže v oblasti kožní rýhy víčka a případně se redukuje i vyklenující se tuk z podkoží. Kožní ranka se nakonec v kožním záhybu uzavře plastickým stehem. Ke konci zákroku jsou již víčka normálně otevřená a pooperační ranka je přelepená úzkou náplastí (steril - stri). Po operaci pacient odchází v doprovodu a je odvezen do domácího ošetřování.

Blefaroplastika dolních víček

Tento zákrok je prováděn pouze z kosmetického důvodu. Je to operace mírně složitější než u horních víček (dolní víčka jsou více „krevnatá“) a je také o něco delší. V podstatě je jakousi malou obdobou face - liftu neboli „natažení“ obličeje. Decentním zkrácením dolního víčka se celá oblast lehce „osvěží“ a napnutím víčka k zevnímu koutku se částečně „vyhladí“ i okolní oblast tváře. Při operaci lze odstranit i nehezské, vyklenující se tzv. tukové podkožní váčky.

Pooperační období - vyplatí se nespěchat

Blefaroplastika je zákrok, u kterého se pracuje v terénu bohatě zásobeném cévami a nervy. Proto je přirozené, že po operaci je přítomen otok a mnohdy podkožní modřiny. Bolest není nikdy značná. Přesto je rozumné po operaci zůstat pár dní doma (optimální je týden) a být v relativním klidu (posedávat, polehávat, nenamáhat se).

Doporučujeme intermitentně chladit okolí očí, užívat léky proti bolesti a vyhnout se větší námaze, ale i sluníčku. To jsou ověřené obecné zásady dobrého hojení jakékoliv operační rány. Delší hojení je běžné u diabetiků nebo pacientů celkově oslabených. Různé přípravky pro rychlejší hojení (např. Wobenzyn), proti otoku podkoží



Ochablost



kůže horního víčka



Pacientka před operací horních víček



Pacientka 2 měsíce po operaci horních víček



Vyznačení linie řezu



Stav pět dnů po operaci horních víček

(Aescin) nebo proti tvorbě jizev (Contratubex) i různé vitaminy či homeopatika můžeme použít, ale berme jejich efekt s rezervou. Za týden po operaci se vyjmou kožní stehy, otok a modřiny ustupují, ale definitivní stabilizace trvá i několik dalších týdnů.

Komplikace - vážnější se vyskytují jen velmi zřídka

Jako při všech chirurgických zákrocích existují a mohou se přihodit. Je potřeba o nich rámcově vědět. Jsou komplikace lehčí, ale i závažnější. Mezi běžné a méně závažné patří v místě pooperační jizvičky se tvořící drobné cystičky, někdy jsme svědky déle trvajícího otoku a modřin na tváři, které ale vždy zmizí. Větší pooperační jizva může být problém, vzniká nedodržením rehabilitačních pokynů, ale u někoho je sklon k jizvám větší (tzv. keloidní jizvy). Vážnou komplikací operace může být nedovření horního víčka nebo tzv. ektropium dolního víčka, odchlípení víčka směrem ven. To jsou nepříjemnosti, kterým se lze dodržením pravidel plastické chirurgie vyhnout.

Zcela vzácná je komplikace, kdy dochází k prokrvácení očníce (většinou při extrahování tukových částí z hloubi očníce). Zde skutečně může dojít až k ohrožení zraku, ale je to komplikace extrémně vzácná.

Limity okuloplastické chirurgie aneb méně je více

Není dobré mít přemrštěné požadavky na dnešní estetickou medicínu. Příroda si nenechá všechno úplně líbit. Realistické zhodnocení vyšetření a vlastního zákroku je postaveno i na psychologické spolupráci lékaře a klienta. Mnohdy hlavní roli hraje obyčejný selský rozum. A také platí to známé pořekadlo „dvakrát měř a jednou řež.“ Jde o to, aby naše rejuvenace, v našem případě víček, byla přirozená a bezpečná.

Všeho s mírou je optimální postup při esteticko - chirurgickém zákroku.

Závěr - nemusíte se bát, ale těšit

Ze všeho co jsme si v článku řekli vyplývá, že definitivně vyhrát boj s časem samozřejmě nejde, ale můžeme ho dnes malinko jakoby ošálit a vrátit vzhled o několik let zpátky. A to navíc ve velmi krátké době.

Plastika víček není vůbec špatnou investicí. Jsou to uložené peníze přinášející přidanou hodnotu ve formě svěžesti a sebevědomí. A to na dlouhou dobu. Jak pravil Shakespeare: „... to je oč tu běží.“



Skupinová terapie na CNP – pečení

Podle současných demografických studií roste v České republice i v dalších zemích Evropy počet lidí v seniorském věku. Podle prognóz bude tento počet i nadále stoupat. Jednotlivá zařízení proto hledají zejména v ošetrovatelské a sociální péči nové postupy, které by jim zajistily vyšší kvalitu i efektivitu.



Pořádání skupinových terapií má u nás na CNP dlouholetou tradici.

Pokud to naše vytížení a další okolnosti dovolí, pořádáme „skupinku“ jednou týdně, obvykle ve středu. Pozveme do našeho zázemí několik pacientů či pacientek ke společně strávenému odpoledni, abychom jim tak zpříjemnili hospitalizaci.

Většinou si vybíráme pacienty, kteří jsou před propuštěním, a my si tak ověřujeme, jak budou pobyt v domácím prostředí zvládat. Terapie je přirozenou formou zaměřena na nácvik motoriky, úchopů, koordinace (oko-ruka, ruka-ruka) a jejich užití v praxi. Zaměřujeme se též na soběstačnost, dodržování pracovního postupu a v neposlední řadě na komunikaci a kooperaci s ostatními. Většina pacientů má ze společně stráveného času radost, vypijí si zde kávu nebo čaj, popovídají si a na konci skupiny si odnesou svůj výrobek s sebou.

Pracovní skupinu tvoří tři až čtyři lidé a bývá zaměřena na pečení, vyrábění sezónních dekorací nebo drobných dárečků pro potěchu. S ohledem na naše pacienty je časová náročnost mezi 90 až 120 minutami.

V průběhu roku se většinou věnujeme pečení. Tím, že se pacientky věnovaly této činnosti již před hospitalizací, je naše terapie navázána na jejich předchozí zkušenosti a začlenění do kolektivu je při této aktivitě jednodušší.

Při pečení na ergoterapii využíváme mnoha ověřených a osvědčených receptů, některé z nich nám věnovaly přímo pacientky.

text: Bc. Dagmar Želivská a Bc. Zuzana Lisá

foto: David Černý

Česká národní banka pro veřejnost



Detailní proces výroby této zlaté mince můžete vidět v téměř desetiminutovém dokumentu na www.cnb.cz.

Unikátem, který Česká národní banka střeží ve své expozici, se nemůže pochlubit žádné jiné muzeum v Evropě. Vysokohmotnostní zlatá mince v nominální hodnotě 100 000 000 korun je druhou největší na světě. Co dalšího expozice nabízí a jaké překvapení ČNB chystá na příští rok?

Unikátní zlatou minci ČNB emitovala u příležitosti loňského mimořádného výročí 100 let česko-slovenské koruny. Největší mince v Evropě a druhá největší na světě má průměr 535 mm, šířku hrany 48 mm a hmotnost 130,24 kg. Je zároveň největší frézovanou mincí na světě. Její polotovar, který se během podzimu 2018 vyráběl odléváním z téměř ryzího zlata (999,9) ve Švýcarsku, měl o něco větší průměr než výsledná podoba a také až dvojnásobnou hmotnost (asi 270 kg). Ze Švýcarska byl poté převezen do vídeňské mincovny, kde probíhalo frézování reliéfu mince podle návrhu akademického sochaře a medailéra Vladimíra Oppla.

Autor na lící straně zdůraznil zrod československé měny kolkem z roku 1919. Zároveň je zde logem ČNB prezentována současnost. Dominantou rubové strany návrhu je monumentální český lev a motiv nejznámější československé mince 1 Kč z roku 1922. Do konečné podoby se mince zpracovávala v České mincovně v Jablonci nad Nisou.

Mince je vystavena v hlavní budově ČNB v Praze v prostorách historického trezoru v expozici Lidé a peníze, která návštěvníkům nabízí pohled na českou a československou měnovou historii v evropském kontextu. Zájemci se zde mimo jiné dozvědí vše o vývoji platidel od dob jejich počátků až do současnosti, seznámí se s ochrannými prvky bankovek a za pomoci testovacího vybavení si prověří pravost bankovek a ostatních cenin.

Na podzim roku 2021 expozici doplní a své první návštěvníky přivítá nové Návštěvnické centrum ČNB, jehož prostřednictvím centrální banka nechá nahlédnout dovnitř své instituce a ještě blíže tak seznámí veřejnost se svojí činností a funkcí. V posledních letech více než dříve centrální banka pocituje zájem veřejnosti

o informace související s její činností a aktuálním děním. Tento zájem spojený s kombinací ne zcela využívané bankovní haly vedl k rozhodnutí vytvořit v těchto místech moderní interaktivní výstavu pro návštěvníky.

Na rozdíl od stávající expozice, která se zabývá zejména historií, bude nová výstava řešena volněji a hravěji a informace z oblasti centrálního bankovníctví budou podávány zábavně-naučnou formou. Vedle stálé interaktivní výstavy nabídne Návštěvnické centrum veřejnosti také řadu doprovodných programů v podobě workshopů, seminářů a krátkodobých výstav.

Návštěvnické centrum vzniká s vizí probudit v návštěvníkovi přirozený zájem o svět spjatý s ekonomikou, který si v ideálním případě uchová a jenž se v budoucnosti odrazí například v jeho odpovědnějším nakládání s penězi. Cílem projektu je tedy také vytvořit moderní platformu, která se stane nosným nástrojem finančního vzdělávání.

Hlavní, nikoli však jedinou cílovou skupinou tohoto centra, jsou žáci a studenti 2. stupně základních škol, víceletých gymnázií a středních škol, kteří se právě v těchto ročnících setkávají s tématem finančního vzdělávání. Od roku 2019 je ČNB v rámci svého outreach programu seznamuje s úkoly centrální banky také mimo vlastní budovy.

Bližší informace, kdy je možné expozici navštívit, najdete na www.cnb.cz.

Po operaci chce být každý v pořádku co nejdříve



Lék Wobenzym®

**urychluje hojení, výrazně zkracuje dobu léčby
po úrazech a operacích**

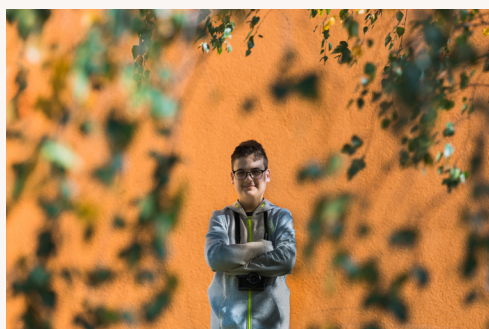


**Informujte se u svého lékaře.
Více na www.wobenzym.cz**

Wobenzym - originální tradiční enzymový lék z přírodních zdrojů k vnitřnímu užití. Čtěte pečlivě příbalovou informaci.
www.wobenzym.cz / konzultace s lékařem na tel.: 800 160 000 / MUCOS PHARMA CZ, s.r.o., Uhřetěveská 448, 252 43 Průhonice

0 Kapku lepší výstava

Jak pět dětí vidí svou každodennost a jak pět fotografů vidí je. Nadační fond Kapka naděje zorganizoval výstavu snímků dětí, které si prošly náročnou léčbou profesionálních fotografů, kteří jim pomohli jejich aktuální svět ztvárnit ve fotografii. Výstava je umístěna ve vestibulu FN Motol za kavárnou Motol Café až do konce března.



**MAX PRIŇ a fotograf
DAVID GABERLE**

MAX PRIŇ, 14 let

Maxim poprvé onemocněl leukémií v roce 2008. Léčba byla úspěšná a tak si mohl užívat normální dětství. V roce 2016, kdy mu bylo 11 let a už si uvědomoval, jak je leukémie závažná, se nemoc vrátila. Bojoval statečně, ale přesto ani po roce výsledky nebyly příznivé. Proto musel Max podstoupit transplantaci kostní dřeně. Měl to štěstí, že se našel vhodný dárce. V srpnu Maxim oslavil druhé narozeniny od transplantace. Zároveň má Max vzhledem k poruše autistického spektra svoje osobité vidění světa.

Fotograf DAVID GABERLE

David Gaberle vystudoval antropologii na University College London. Fotografii se věnuje od roku 2012. Jeho práce se vyznačuje kombinací důrazu na barvy, tvary a lidi v prostředí městské architektury. Velmi precizní práci s formou a světlem vytváří subtilní a citlivé snímky často odkazující na lidskou osamělost. Fotku vnímá jako ideální způsob, jak se postupně propracovávat k vlastní lidskosti potlačené civilizačním procesem velkoměst.

CO SE MAX PŘI FOCENÍ NAUČIL?

Maxim v roce 2017 podstoupil transplantaci kostní dřeně. Kvůli operacím a léčbě zameškal víceméně celou pátou a šestou třídu na základní škole. Přestože je teď už v pořádku, má na sebe málo času, protože skoro všechna odpoledne tráví doučováním. Když se mu podařilo se k focení dostat, tak ho nejvíce zajímaly snímky luxusních aut. Snažil jsem se Maxe primárně naučit vnímat světlo, aby si pak mohl svobodně a kvalitně fotit, co bude chtít. Fotografie loďky v sobě má v jeho podání takový zvláštní příjemný klid, který vnímám i u Maxe samotného.



**ANETA PROSTECKÁ a fotografka
PAVLÍNA KUBÍČKOVÁ**

ANETA PROSTECKÁ, 18 let

Aneta je osmnáctiletá slečna, která studuje třetím rokem grafický design na střední odborné škole. Od roku 2014 se Aneta potýká s diagnózou Non-Hodgkinův lymfom. Nemoc se třikrát vrátila, donutila ji opustit milovaný závodní tanec a spoustu dalších aktivit. Ale Anetka je bojovnice. Překonala dlouhodobou chemoterapii, ztrátu vlasů, izolaci i zameškané hodiny ve škole. Po třetím relapsu nemoci absolvovala biologickou léčbu a transplantaci kostní dřeně od nepřibuzného dárce. V současnosti se pomalu navrácí zpátky do normálního života.

Fotografka PAVLÍNA KUBÍČKOVÁ

Pavlína Kubíčková je zkušenou fotografkou, která se zaměřuje na focení newborn a dětí v ateliéru i v exteriéru. V jejím portfoliu najdete také rodinné fotografie, svatby i portréty. Zkrátka ty nejdůležitější životní okamžiky, které člověk prožívá. Ke klientům Pavlína přistupuje vždy profesionálně a zároveň přátelsky. Součástí práce fotografa je i komunikace s klienty, která je velice důležitá, aby měli všichni z focení i výsledných fotografií dobrý pocit, protože to všechno se na snímcích ukáže.

CO ANETĚ FOCENÍ DALO?

Focení s Fujifilmem mi dalo možnost seznámit se s profesionální fotografkou, která mě naučila lépe pracovat s fotoaparátem a ukázala mi své triky při focení dětí a zvířat v pohybu. S lidským přístupem mi předala spousty zkušeností a naučila mě, jak se dívat na svět skrze hledáček a já tak mohla dělat ještě lepší fotky.



**LENKA KLOZOVÁ a fotograf
VOJTA HURYCH**

LENKA KLOZOVÁ, 16 let

Lence je šestnáct let a od narození trpí vážným a velice vzácným autoimunitním onemocněním, které jí zásadně ovlivňuje život. S krátkými přestávkami Lenka tráví veškerý svůj čas v motolské nemocnici ve sterilním prostředí, nikdy nechodila do běžné školy a zažila jen málo podnětů, které jsou pro zdravé děti samozřejmé. Ale přes všechny těžkosti je to zvědavá, milá a duševně nesporně vyspělá osobnost.

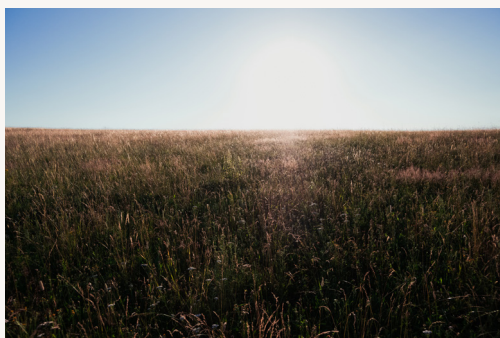
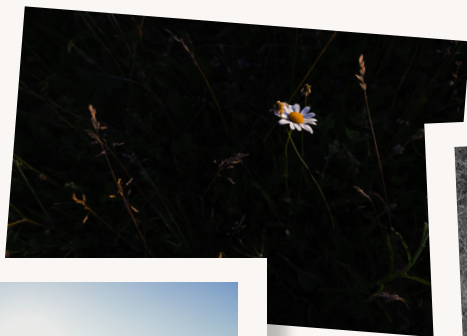
Fotograf VOJTA HURYCH

Vojta Hurych si už za svoji tvorbu vysloužil několik ocenění Czech Press Photo v kategorii Umění a Sport. Pracovně se Vojta zaměřuje především na svatební fotografii, u které klade velký důraz na dokumentární styl a přirozenost. Ve své volné tvorbě se věnuje černobílému dokumentu a reportáži. Rád se také jako reportážní fotograf proběhne po filmovém place, kde je jeho úkolem zachytit herecké výkony i dění v zákulisí. Své zkušenosti předává na fotografických workshopech.

JAK FOTKA LENKY ZAPŮSOBILA NA FOTOGRAFA?

Léňa začala s fotografií jako mnoho z nás. Prostě jí baví zachycovat svět kolem sebe. Když mi poslala své první fotky, doslova mi spadla čelist. V několika snímcích mi otevřela svůj svět. Byť jsou samotné fotky černobílé, pocity, které vyvolávají, jsou velice barvitě. Pro mnohé z nás je až nepředstavitelné, že bychom většinu času svého života strávili v nemocnici. Dost pravděpodobně by nás hned napadlo, jak smutné to musí být. Jenže takový Lenčin svět není. Právě naopak. Z jeho odrazu cítím radost ze života, houževnatost i lásku k blízkým lidem. Ty fotky vypráví velmi osobitý příběh a současně dokazují, jak silnou vyjadřovací schopnost má fotografie, když jí pustíte do svého světa. Leni, děkuju, že jsi mi to připomněla.





**EVA MRÁZKOVÁ a fotografa
TEREZA LINHARTOVÁ**

EVA MRÁZKOVÁ, 17 let

Evu v šestnácti letech postihla na dovolené v Rakousku stafylokoková infekce. Život jí lékaři zachránili, ale infekce zničila tkáň obou dolních končetin a Eva se na nemocničním pokoji probudila s amputovanými nohama. S neuvěřitelnou energií a optimismem se okamžitě vrhla znovu do života, stala se tváří charitativního výstupu na Sněžku a dnes už zase s vervou studuje na gymnáziu v Praze, kde letos dokončila 2. ročník.

Fotografka TEREZA LINHARTOVÁ

Tereza je profesionální portrétní fotografa a lektorka. Angažuje se v celé řadě nejen fotografických projektů. Kromě bohatých fotografických zkušeností se orientuje ve světě podnikání a předává své zkušenosti dál na kurzech. Fotografování je pro Terezu proces zahrnující řadu nezbytných detailů. Je to transformace fotografování k většímu sebevědomí, lásce a přijetí sebe samého. Portréty, které poté vzniknou, se stávají neocenitelnou památkou na celý život.

JAK FOTOGRAFIE EVY VZNIKLY?

Fotografie, na které se díváte, byly pořízeny v podvečer během procházky do okolí skautského tábora. Jen jsem si tak sedla a nic nedělala. Na malou chvíli jsem si i lehla a zadívala jsem se na oblohu. Myšlenky byly stále v tempu Prahy, ale kolem zavládl klid a pohoda. Letos tam ani krávy nebyly, jen moucha letěla kolem. Kopretina, jako čistá květina, je pro mě symbolem světla na konci tunelu, který když chceme, vidět můžeme.



**MATĚJ HÁJEK a fotograf
PETR HAJN**

MATĚJ HÁJEK, 19 let

Devatenáctiletý Matěj se narodil s četnými vrozenými vadami a má za sebou spousty operací ke zmírnění obtíží, aby mohl co nejlépe prospívat. Často býval nemocný, ale s podporou rodiny vše obdivuhodně zvládá. Základní školu absolvoval s vyznamenáním, ale v současné době je doma, protože potřebuje klidový režim. Matěj má za sebou hemodialýzu a momentálně je zařazen na čekací listinu na transplantaci ledviny. Facení ho uchvátilo!

Fotograf PETR HAJN

Petr Hajn je producent, kameraman, režisér a scénárista. Natáčel nebo fotil v 58 zemích světa a pro Českou televizi vytvořil přes 300 hudebních, folklorních a dokumentárních pořadů. Pracuje i pro další televizní stanice jako třeba Eurosport, BBC nebo ORF. Je mimo jiné autorem dvou celovečerních dokumentárních filmů o kořenech evropské kultury, které vyrobila BBC v koprodukcí s Evropskou vysílací unií. Od roku 2000 natočil pro FEBIO řadu dílů populárního cestovatelského cyklu Cestománie. Už dvacet let také zajišťuje výrobu audiovizuálního obsahu pro Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech.

JAK NA FOTOGRAFA SNÍMEK MATĚJE ZAPŮSOBIL?

Tahle Matějova fotka mě zaujala téměř okamžitě. Ale není to jen zajímavou kombinací zelené a fialové barvy nebo dramatickou kombinací světla. Pro mě je v té fotografii hlavně příběh. Příběh jedné dlouhé letní noci. Příběh noci, kdy vše je možné a nic není jisté. Schválně jsem se Matěje nikdy neptal, co se té noci skutečně stalo. Nechci přijít o svůj prostor pro fantazii a možná ani o iluze. A uznejte sami...bez té vyčuhující dodávky vpravo by byl ten příběh strašně nudný...





Vyšetření pomocí denzitometrie dokáže stanovit hustotu kostní tkáně

Denzitometrie je metoda, která určuje hustotu minerálů v kosti (Bone mineral density - BMD) a hustotu kostní tkáně. Vše je vyhodnoceno především na základě množství kalcia v kostech. Vyšetřovací metoda je rychlá, pacienta nezatěžuje a je bezbolestná. Díky denzitometrickému vyšetření je lékař schopen odhadnout, jak velká jsou rizika zlomenin spojených s osteoporózou.

Odpovídá MUDr. Barbora Hanychová
z Kliniky zobrazovacích metod 2. LF UK
a FN Motol:

■ K čemu přesně slouží denzitometrický přístroj?

Je to přístroj, který slouží především k měření osteoporózy, přesněji řečeno hustoty kostí. Umí ale měřit také složení dalších tělesných tkání, to znamená množství tuku, svalů, množství minerálů v těle. Tento nejnovější typ, který máme od konce loňského roku na Klinice zobrazovacích metod ve Fakultní nemocnici v Motole, navíc umí udělat takzvanou predikci viscerálního tuku, který je uložený mezi orgány a v játrech a jeho nadměrné množství je spojeno s rizikem řady závažných onemocnění.

■ Pro jaké pacienty je vyšetření primárně určené?

Přístroj využíváme hlavně pro měření osteoporózy u žen v období klimakteria, kdy ubývá kostní hmota a dále pak u rizikových skupin. Dokážeme měřit i osteoporózu u dětí, protože nejnovější řada tohoto přístroje umí přepočítat biologický věk na věk kostní, to znamená, že u dětí jejichž kostní věk je nižší než biologický se měření automaticky přepočítá a je díky tomu velmi přesné. Dále metodu využíváme u pacientů, kteří dlouhodobě užívají kortikosteroidy, u pacientů z oddělení revmatologie, endokrinologie, obezitologie a ortopedie. Právě v oblasti ortopedie je měření velkým přínosem, přístroj totiž umí měřit hustotu kostí kolem endoprotézy v gramech na centimetr čtvereční a ověřit tak, zda se endoprotéza neuvolňuje.

■ Jak přesné je měření?

Přesnost měření byla porovnávána s měřením na CT a shoda je skutečně vysoká. Měří se hustota kostí v gramech na centimetr čtvereční a dále takzvané T-skóre, hodnota, která určuje odchylku kostní minerální hustoty od tabulkové hodnoty. Tabulková hodnota je určena na základě výsledků mladých zdravých jedinců stejného pohlaví a stejného etnika. U dětí se stanovuje Z-skóre, které slouží k porovnání výsledků hustoty kostní hmoty s průměrnými hodnotami osob stejného věku a pohlaví. Získané výsledky umožňují ošetřujícímu lékaři přesně stanovit diagnózu, na jejímž základě pacientovi doporučí režimová opatření, případně navrhne léčbu.

■ Jak vyšetření probíhá?

Pacient si musí sundat všechny kovové předměty, lehne si na lehátko a okolo něj se pohybuje snímač a regentka. Základní vyšetření, které se dělá například právě u žen v období klimakteria, a které snímá lumbální páteř a oba kyčle trvá obvykle 5 minut. Pokud se jedná o celotělový sken je to 10 až 15 minut. Vyšetření je zcela bezbolestné.

■ Na jakém principu přístroj pracuje a má vyšetření nějaké kontraindikace?

Přístroj je založený na základě RTG záření, které je však velmi slabé, nebezpečí ozáření je zde skutečně minimální, přesto by jej neměly podstupovat těhotné ženy.

■ Jaký lékař může denzitometrii indikovat?

Vyšetření může indikovat praktický lékař, revmatolog, endokrinolog, gynekolog, ortoped. Domnívám se, že tento přístroj bude nabývat na významu a v budoucnu by bylo dobré vypracovat za jeho pomoci i screenigový program, protože osteoporóza se stává chorobou tohoto století.

■ Čím to je?

Je to způsobeno dnešním životním stylem, dospělí i děti často jedí fast food, místo pohybu v přírodě sedí doma u televize, nepřijímají sluneční paprsky. Osteoporóza je choroba, která nebolí, první příznaky se začnou projevovat, až když si pacient udělá nějakou zlomeninu, nebo se zmenšuje, protože jak v kostech ubývá minerálů, obrátí se sedají. Nejzávažnější příčinou je nedostatek vitamínu D, jehož zdrojem je v první řadě sluneční záření a je zásadní pro udržování homeostázy vápníku a fosforu v organismu. To je problém napříč celou populací, od dětí až po seniory, deficit vitamínu D nejprve způsobuje osteopenii, což je takový předstupeň osteoporózy, kdy začne ubývat kostního minerálu. V této fázi je možná léčba podáváním kalcia a vitamínu D, avšak v případě osteoporózy je již léčení velmi zdoluhavé a léky mají řadu nežádoucích účinků, kontraindikací. Je proto lepší zaměřit se na prevenci, zdravou stravu, dostatek přiměřeného pohybu na slunci. Ženy nad 50 let by měly doplňovat vitamín D vhodnými preparáty, nad 55 let by měl vitamín D užívat každý.

text: MUDr. Barbora Hanychová

foto: David Černý

Příběh Vilémka

Ve Starém Plzenci žijí manželé Karolína a Jan, kterým život nadělil těžkou zkoušku. S nemocí syna se nesmířili, ale naučili se s ní žít, s financemi jim pomáhají Dobří andělé.



„Na narození prvního dítěte jsme se moc těšili. Bohužel přišla i velká rána. Kvůli nedokysličením těsně před porodem se náš Vilémek narodil ve velmi vážném stavu. Nejdříve nebylo jisté, jestli vůbec přežije. Po dlouhém pobytu v nemocnici nám lékaři oznámili, že má rozsáhlé poškození mozku. Vilémek se v důsledku toho potýká s dětskou mozkovou obrnou, která mu postihla všechny končetiny. Trápí ho epilepsie, má postiženy zrakové nervy obou očí a na jedno ouško špatně slyší.“

Najednou se novopečení rodiče ocitli v dosud neznámé situaci. Byla před nimi výzva v podobě náročné péče o dítě s těžkým handicapem. Časté návštěvy lékařů, každodenní rehabilitace, terapie zaměřené na stimulaci zraku a sluchu, užívání léků... To vše se pro ně stalo za těch pár let již rutinou. „Vilémkovi jsou nyní tři roky. Asi nemohu říct, že jsme se s jeho postižením smířili, ale naučili jsme se s tím už v rámci možností žít. Snažíme se mít na paměti heslo „spokojení rodiče = spokojené dítě“. I když to někdy zrovna není lehké. Třeba i proto, že péče o dítě s handicapem je finančně poměrně náročná,“ říká Karolína. Proto jim již několik let pomáhají Dobří andělé prostřednictvím nadace Dobrý anděl „Každý měsíc nám chodí finanční příspěvky od lidí, které ani neznáme. Víte, ta pravidelnost nám přináší určitý pocit jistoty, že dlouhodobou péči o Vilémka nějak zvládneme. Jsme za ni moc vděční,“ dodává.

Každý i sebemenší pokrok, stojí rodiče a především Vilémek mnoho úsilí. O to větší z něj mají pokaždé radost. Jeho vývoj dříve komplikovaly epileptické záchvaty, kterých měl i několik denně. Ty často způsobují, že tělo zapomíná pokroky, které se do té doby naučilo. „Naštěstí se minulý rok podařilo epilepsii částečně kompenzovat a u Vilémka dochází jen ojediněle k drobným záškubům,“ vysvětluje pan Jan. Chlapec s maminkou absolvuje několikrát ročně kromě pravidelných rehabilitací také intenzivní cvičení Vojtovy metody u zkušené fyzioterapeutky, které mu vždy pomůže s uvolněním svalů. Jak roste, potýká se totiž čím dál více se spasticitou svalstva končetin a skoliózou páteře. Většinu rehabilitací si rodiče hradí sami, částečně pomáhají i příspěvky Dobrých andělů. Náklady na rehabilitace se šplhají k desítkám tisíc korun ročně.

Na konci minulého roku přivítala rodina na světě druhého syna Otíka. „To je takový náš ďáblík. Víte, narození druhého syna, který je zdravý, nám dodalo další sílu. Máme obrovskou radost, když vidíme, jaký mají kluci mezi sebou pěkný vztah. Otík je pro Vilémka novým hnacím motorem. Vilda se vždy celý rozzáří, když s ním bráška rádí a pusinkuje ho,“ končí vyprávění s úsměvem Karolína.



Staňte se i vy Dobrým andělem, nadace odevzdá vaše příspěvky do posledního haléře potřebným

Provozní náklady nadace Dobrý anděl jsou hrazené ze soukromých zdrojů jejích zakladatelů a dalších filantropů. Díky nim jsou předány příspěvky dárců v plné výši rodinám, které zasáhla vážná nemoc. Rozdělují se každý měsíc, pravidelnost dodává rodinám pocit jistoty a možnost dopřání lepší péče svým blízkým.



TOP Zaměstnavatelé 2020

V letošním ročníku jsme získali 2. místo v kategorii Farmacie & Zdravotnictví, polepšili jsme si tak o jednu příčku oproti loňskému roku. Studie TOP Zaměstnavatelé je projektem Asociace studentů a absolventů, který probíhá mezi studenty českých vysokých škol. Je realizován ve spolupráci s prestižní výzkumnou agenturou GfK, univerzitami, studentskými organizacemi a firemními partnery. Cílem studie je poskytnout jedinečné údaje celému studentskému vysokoškolskému světu, kdo jsou TOP Zaměstnavatelé a kde by se budoucí absolventi měli ucházet o práci. Studie zároveň naznačí firmám, jak se stát preferovaným zaměstnavatelem. Hlasovalo 11 491 studentů vysokých škol v jednotlivých průmyslových odvětvích bez ohledu na studijní zaměření a studijní výsledky.



Odpolední pohádka

Lidé ničí moře svými odpadky a mořské víly tak napínají všechny síly, aby jej zachovaly čisté. A do toho si ta nejmladší postaví hlavu a zamiluje se do člověka. Krásná (trochu jiná) pohádka Malá mořská víla od Hanse Christiana Andersena v podání Ilegumovy divadelní společnosti. Odpolední pohádky pro děti a jejich rodiče organizuje Dobrovolnické centrum FN Motol.



Nový nadační fond společnosti Central Group

Na galavečeru v Obecním domě společnost Central Group představila svůj nový Nadační fond pro lékařský výzkum ve prospěch Fakultní nemocnice v Motole, a to na podporu vzdělávání a výzkumu v oblasti onkologie a interní medicíny. Při této příležitosti převzali MUDr. Martin Holcát, MBA, náměstek pro léčebně preventivní péči FN Motol a doc. MUDr. Jana Prausová, Ph.D., MBA, přednostka Onkologické kliniky 2. LF UK a FN Motol, šek v hodnotě jednoho milionu korun.



ESU-ESOU Masterclass on Non-Muscle-Invasive Bladder Cancer

Ve dnech 20. – 21. 2. 2020 probíhal další ročník ESU-ESOU Masterclass on Non-Muscle-Invasive Bladder Cancer. V rámci semináře také byly představeny nové technologie jako je třeba experimentální metoda Cellvizio, jež umožňuje provést diagnózu, kterou doposud nebylo možné v průběhu operace stanovit. Účastníky z řad evropských expertů na danou problematiku přivítal prof. Marek Babjuk, prof. Joan Palou a prof. Morgan Roupřet.





V TAJENCE SE DOZVÍTE, ŽE KAŽDÝ MŮŽE BÝT

1. MYŠÍ BÝVAJÍ RŮZNÉ ...

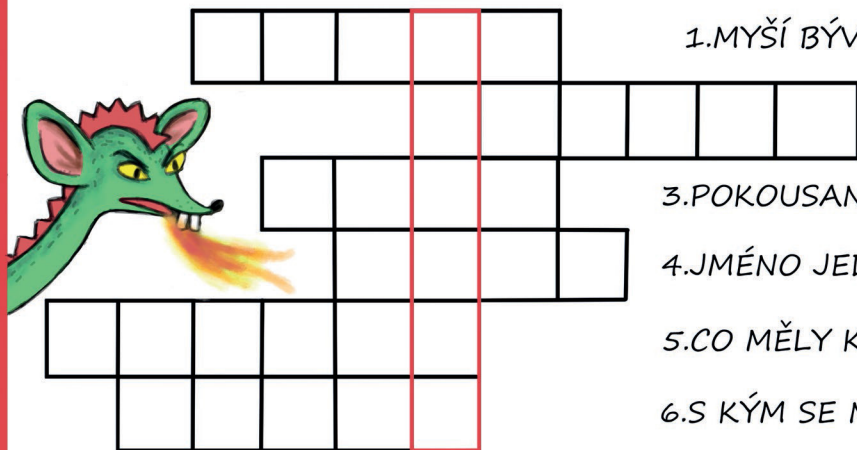
2. S KÝM SE DÁ MLUVIT JE ...

3. POKOUSANÝ PES

4. JMÉNO JEDNOHO Z KŘEČKŮ

5. CO MĚLY KOČKY VE SKLEPĚ?

6. S KÝM SE NEDÁ MLUVIT JE ...



POSKLÁDEJ
PŘÍSLOVÍ, KTERÉ
SE HODÍ PRO TENTO
DÍL GARPÍŠKA.

VELKÉ OČI.

TAK SE Z LESA OZÝVÁ.

TAK DLOUHO SE CHODÍ
JAK SE DO LESA VOLÁ,
SE DŽBÁNEM PRO VODU,

STRACH MÁ
AŽ SE UCHO UTRHNE.

NAJDETE DESET VĚCÍ, KTERÉ CHYBÍ
NA SPODNÍM OBRÁZKU?



PREMIÉRA

foto a text: www.csfd.cz

**Šarlatán**

Životopisný / Drama

Česko / Irsko / Polsko / Slovensko,
2020, 118 min

Režie: Agnieszka Holland

Scénář: Marek Epstein

Kamera: Martin Štrba

Hudba: Antoni Komasa-Łazar-
rkiewicz

Hrají: Ivan Trojan, Josef Trojan

Obsah

Strhující životopisné drama výjimečného muže obdařeného léčitelskými schopnostmi na pozadí dobových událostí. Příběh je inspirován skutečnými osudy léčitele Jana Mikoláška, na kterého se v průběhu několika desetiletí obracely s prosbou o pomoc tisíce lidí ze všech společenských vrstev včetně nejvýznamnějších osobností politického i kulturního života. Mikolášek je člověk bez odborného lékařského vzdělání, ale s nevšedním a nevysvětlitelným nadáním diagnostikovat a pomoci bylinek léčit nemoci, se kterými si ani doktoři nevědí rady. Jeho mimořádné schopnost...

**Tiché místo: část II.**

Horor / Thriller

USA, 2020, 98 min

Režie: John Krasinski

Scénář: John Krasinski

Kamera: Polly Morgan

Hudba: Marco Beltrami

Hrají: Emily Blunt, Cillian
Murphy, Noah Jupe, Millicent
Simmonds, Djimon Hounsou**Obsah**

Neví se, odkud přišli, ale okamžitě po invazi na naši planetu se postavili na vrchol potravního řetězce. Reagovali na jakýkoliv zvuk a jeho původce bleskově zlikvidovali. Abbottovi přežili i díky tomu, že se kvůli nejstarší dceři naučili všichni komunikovat posunkovou řečí. Jenže ani to jim nakonec nepomohlo, otevřený střet s vetřelci nepřežil otec Lee (John Krasinski) a matka Evelyn (Emily Blunt) zůstala se třemi dětmi (z nichž jedno je novorozeně) úplně sama. Pragmatické ženě je jasné, že přežít dokážou jen s pomocí dalších přeživších. Právě tak začíná...

PREMIÉRA

foto a text: www.csfd.cz

**Neviditelný**

Horor / Thriller / Sci-Fi,

USA, 2020, 124 min

Režie: Leigh Whannell

Scénář: Leigh Whannell

Kamera: Stefan Duscio

Hudba: Benjamin Wallfisch

Hrají: Elisabeth Moss, Oliver
Jackson-Cohen, Storm Reid,
Aldis Hodge, Harriet Dyer**Obsah**

Když Cecilia (Elisabeth Moss) pochopila, že chodí s psychopatem, bylo už pozdě. Izolovaná v luxusním sídle majetnického vynálezce si uvědomí, že má-li přežít, musí utéct. To se jí podaří, a když se od expartnerova právníka dozví, že ten její odchod neunesl a spáchal sebevraždu, po letech se může znovu konečně svobodně nadechnout. Navíc je bohatá, protože bývalý přítel jí asi ve zvráceném gestu odkázal obrovský majetek. Tak proč je i dál tak neklidná? Proč má pořád nervy na pochodu? Proč se kolem ní dějí věci, jež nedokáže vysvětlit a které mají čím dál dě...

**Emma.**

Komedie / Drama,

Velká Británie, 2020, 124 min

Režie: Autumn de Wilde

Předloha: Jane Austen (kniha)

Scénář: Eleanor Catton

Kamera: Christopher Blauvelt

Hrají: Anya Taylor-Joy,
Johnny Flynn, Bill Nighy,
Callum Turner, Mia Goth**Obsah**

Emma Woodhouseová (Anya Taylor-Joy) je hezká, chytrá, bohatá a na svou dobu notně emancipovaná. Navíc disponuje velmi zvláštním talentem, schopností svádět dohromady jedince opačného pohlaví a dopravovat je až před oltář. Tedy alespoň si to o sobě začne myslet, když několika mistrovskými tahy provdává svou vychovatelku za bohatého vdovce. Jejím dalším projektem se stane plánované spojení mladičké a naivní Harriet s místním farářem. Přestože Emmin otec (Bill Nighy) ji varuje, aby si nezahrávala, a její přítel z dětství George Knightley se jí snaží vysvětlit,...

Wilhelm Bousset: Když se...

POMŮCKA: HP, SALA	JMÉNO FENKY	1. DÍL TAJENKY	TYP RUSKÝCH LETADEL	DRUH DROGY ZKR.	INST. KLIN. A EXPER. MEDICÍNY ZKR.	MOK		STARÉ ČESKÉ ZÁJMENO	OPĚT	CITO- SLOVCE KOŇSKÉHO RŽÁNÍ	HOTEL PRO MOTORISTY	RUSKÉ POHOŘÍ	1000 KG
ZÁKLAD UMĚLÝCH BAREV							SMĚROVÝ ÚHEL						
TÝKAJÍCÍ SE SELKY							DO VYŠŠÍCH VRSTEV PRUŽNÝ KLACEK						
INICIÁLY ZPĚVÁKA JONESE			AMERICKÝ HEREC JOHNNY ??? RECKÉ PÍSM.					ĎÁBEL STUPEŇ					
JMÉNO ZPĚVÁKA AMIRIHO				VYNÁLEZCE TELEGRAFU TÍM SPÍŠE NE						ELIŠKA DOMÁC. DOUPĚ			
	DL. ČASOVÁ JEDNOTKA ORG. PRO OSV. PALES.				ZAVÝSKNUTÍ SERIÁLOVÁ POSTAVA KUTIL ???				BRITSKÉ LISTY ZKR. OBRUBA OBRAZU			3. DÍL TAJENKY	PŘEJITÍ
OTÁZAT						BÝVALÁ JEDNOTKA TLAKU LATĚ					INICIÁLY HEREČKY POPELÍKOVÉ ZBRAŇ		
OBLÉCI							ATLET LÉČKY						
LUDOLFOVO ČÍSLO			CHYBA ZEMĚDĚL- SKÝ HOSPODÁŘ					HEREČKA DEMI ??? VOJENSKÁ JEDNOTKA					
	PRAŽSKÁ STAVEBNÍ OBNOVA ZKR. 2. DÍL TAJENKY	SPRÁVA ŽELEZNIC			ČESKOSLO- VEN. REPUB. HERNÍ POUKAZ				LUŠTĚNINA ŠVÉDSKÉ MĚSTO				
KMENY SLOVEN.				V TOMTO ROCE MEDIKA- MENT						SPODEK NÁDOBY LOLITA DOMÁC.			
ŽIVOČIŠNÝ TUK						JIHO- EVROPAN PROBÍHATI					ZNAČKA YARDU NATRHA EXPRES.		
OMOTAT PLETENÍM						PARUKA ZASTAR. CHEMICKÝ PRVEK (B)							DOPLNIT TEKUTINU
	NÁLEV AMERICKÁ ZPĚVÁČKA DIANA ???				CHEM. ZN. RUBIDIA SVATEBČAN ZASTAR.			JMÉNO HER. DELONA VODNÍ HLODAVEC					
ZNAMENÍ ZVĚRO- KRUHU				SVOBODNÍK ZKR. TŘI SLOVEN.					PŘÍP. NA MY- TÍ MOTORŮ SPZ HODONÍNÁ				
INICIÁLY SPISOVA- TELE SEKORY			VÝROBEK Z MLÉKA JÍL SLOVEN.							VOLUME ANGL. ZKR. ZN. KOŇSKÉ SÍLY			
UTÍRAT							MAJETNÍ						
ZÍSKÁVATI SÍLU							ODMLOUVAT						

Tajenka křížovky z 2. čísla roku 2020: obrazem samé záhady lidského ducha.

Informační magazín Fakultní nemocnice v Motole, V Úvalu 84, 150 06 Praha 5, tel.: +420 224 431 111.

Vydavatelský servis: Michal Špunda TISKÁRNA POLYGRAF kancelář: V Holešovičkách 97/3, 182 00 Praha 8, tiskárna: Modřišice 156, 511 01 Turnov, www.tisk.cz.

redakční rada: Ing. Jiří Čihař, MUDr. Jana Tejnická, MBA, Ing. Jindřiška Feldmanová, MUDr. Pavel Budinský, Ph.D., MBA, Ing. Karin Mindátová, MBA,

MUDr. Martin Holcát, MBA, JUDr. Vladimíra Dvořáková, Mgr. Pavlína Danková, Ing. Pavel Vlček, PharmDr. Petr Horák, Mgr. Jana Nováková, MBA, Mgr. Ludmila Šimáčková, Jana Merxbauerová. foto na obálce: David Černý

Vydavatel neručí za obsah PR článků a inzerátů. Volně neprodejné. MK ČR E 19871



TRAIL
RUNNING
CUP

21. 3. 2020 sobota Praha **TRAIL PRAHA** (10 / 5 km)

6. 6. 2020 sobota Dolní Morava **KRALICKÝ PŮLMARATON** (21 / 7 km)

1. 8. 2020 sobota Špindlerův Mlýn **KRKONOŠSKÁ PADESÁTKA** (50 / 21 / 8 km)

15. 8. 2020 sobota Lipno nad Vltavou **LIPENSKÝ PŮLMARATON** (21 / 8 km)

4. 10. 2020 neděle Nemanice **ČESKO - NĚMECKÝ PŮLMARATON** (21 / 8 km)

18. 10. 2020 neděle Praha - Dobříš **MARATON PRAHA - DOBŘÍŠ** (42 / 10 km)

1. 11. 2020 neděle Praha - Motol **MOTOLSKÉ JAMKY** (10 / 5 km)

www.trailrunningcup.cz



MATTONI 

